

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je pavšalno obdavčenje donosov iz tako imenovanih „nepreglednih“ (domaćih in) tujih investicijskih skladov v skladu s členom 6 InvStG v nasprotju s pravom Skupnosti (člen 56 ES), ker pomeni prikrito omejevanje prostega pretoka kapitala (člen 58(3) ES)?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. julija 2012 – Ralph Schmid (upravitelj v postopku zaradi insolventnosti glede premoženja Alette Zimmermann) proti Lilly Hertel

(Zadeva C-328/12)

(2012/C 303/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ralph Schmid (upravitelj v postopku zaradi insolventnosti glede premoženja Alette Zimmermann)

Tožena stranka: Lilly Hertel

Vprašanje za predhodno odločanje

Zaradi razlage člena 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti⁽¹⁾ se predloži to vprašanje:

Ali so sodišča države članice, na območju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti glede premoženja dolžnika, pristojna za odločanje o tožbi za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti zoper nasprotno stranko, katere prebivališče ali statutarni sedež ni na območju katere od držav članic?

⁽¹⁾ UL L 160, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 19, zvezek 1, str. 191.

Tožba, vložena 13. julija 2012 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-335/12)

(2012/C 303/27)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: A. Caeiros)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlog tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga:

— naj ugotovi, da Portugalska republika s tem, da portugalski organi niso dali na razpolago zneska 785 078,50 EUR iz naslova dajatev na neizvožene presežne zaloge sladkorja po pristopu Portugalske k Evropski skupnosti, ni izpolnila obveznosti iz člena 10 ES, člena 254 Akta o pristopu⁽¹⁾, člena 7 Sklepa 85/257/EGS, Euratom⁽²⁾, členov 4, 7 in 8 Uredbe (EGS) št. 579/86⁽³⁾, člena 2 Uredbe (EGS) št. 1697/79⁽⁴⁾ in členov 2, 11 in 17 Uredbe (EGS, Euratom) št. 1552/89⁽⁵⁾;

— naj Portugalski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu z informacijami, ki so jih dali portugalski organi, podjetje William Hinton & Sons ni predložilo dokazov, da so bile njegove presežne zaloge sladkorja izvožene. Ti organi so 3. decembra 1990 navedeno podjetje obvestili, da mora plačati dodatni znesek 785 078,50 EUR. Podjetje je to odločbo izpodbijalo pred Supremo Tribunal Administrativo (vrhovno upravno sodišče, v nadaljevanju: STA), ki je Sodišču predložilo več vprašanj za predhodno odločanje. To je 11. oktobra 2001 izdalo sklep v zadevi William Hinton & Sons, C-30/00⁽⁶⁾, v katerem je navedlo, da so bila ta vprašanja „postavljena v okviru spora med družbo William Hinton & Sons Lda in Fazenda Pública (ministrstvo za finance) glede izterjave prelevmanov na presežne zaloge sladkorja, ki jih ima družba William Hinton“. STA je 8. maja 2002 odločbo o izterjavi dodatnega zneska odpravilo, ker se je ta znesek sporočil, ko je bil že zastaran.

Na podlagi kasnejše sodne prakse Sodišča, in sicer sodb z dne 7. decembra 2004 v zadevi Koninklijke Coöperatie Cosun proti Komisiji, T-240/02, in z dne 26. oktobra 2006 v zadevi Koninklijke Coöperatie Cosun proti Komisiji, C-68/05 P, je mogoče sklepati, da zgoraj navedenega zneska 785 078,50 EUR ni več mogoče opredeliti za „prelevman“, kot je bil opredeljen v sklepu Sodišča v zadevi C-30/00, ampak ga je mogoče še naprej šteti za „lastno sredstvo“ Skupnosti.

Čeprav se ta sodna praksa nanaša na izterjavo zneska na podlagi člena 3(1) Uredbe št. 2670/81⁽⁷⁾, ker določena količina sladkorja C ni bila izvožena zunaj Skupnosti, pa je namreč obdavčljivi dogodek za pobiranje tega zneska v bistvu enak obdavčljivemu dogodku za pobiranje zneska iz člena 7(1)(a) Uredbe št. 579/86, ki je upošteven v obravnavani zadevi in ki določa, da se za količine sladkorja, ki presegajo zalogo za prenos in ki niso bile izvožene zunaj Skupnosti, naloži plačilo dajatev, ker se te količine v skladu s členom 5(2) zadnjenavedene uredbe štejejo za prodane na notranjem trgu Skupnosti.

V skladu s členom 2 Sklepa 85/257 lastna sredstva sestavljajo prihodki od prelevmanov in drugih dajatev, določenih v okviru skupne ureditve trgov (v nadaljevanju: SUT) za sladkor.

Iz člena 254 Akta o pristopu je razvidno, da zgoraj navedeni znesek spada v okvir SUT za sladkor. Ta člen določa, da mora Portugalska republika na lastne stroške odpraviti vse zaloge proizvodov, ki presegajo količino, ki jo je mogoče šteti za običajno količino za prenos zalog, in da se „(o)bičajni prenos zalog (...) za vsak proizvod določi na podlagi meril in ciljev, ki so lastni vsaki skupni ureditvi trga“; tako je treba v primeru sladkorja „običajni prenos zalog“ določiti na podlagi meril in ciljev, ki so lastni SUT za sladkor. Ureditev Skupnosti glede odprave zalog sladkorja spada torej v okvir SUT za sladkor.

Uredba št. 3771/85⁽⁸⁾ je na podlagi člena 258(3) Akta o pristopu določila „splošna pravila za izvajanje člena 254 Akta o pristopu“, opredelila pojem „proizvodi v prostem prometu na portugalskem ozemlju“, določila, da „bodo podrobna pravila za (njeno) izvajanje“ sprejeta „po postopku (...) iz ustreznih členov iz drugih uredb o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov“, in predvidela, da „podrobna pravila za izvajanje (...) vključujejo zlasti: (...) postopke za prodajo presežnih proizvodov“ in da navedena podrobna pravila za izvajanje „lahko določajo: (...) naložitev dajatve, če zadevna stranka ne bi upoštevala postopkov za prodajo presežnih proizvodov“.

Komisija je Uredbo št. 579/86, ki je določila pravila o zalogah proizvodov v sektorju sladkorja, ki so 1. marca 1986 obstajale na Portugalskem, sprejela na podlagi Uredbe št. 3771/85 in Uredbe št. 1785/81 o vzpostavitvi SUT za sladkor. Dejstvo, da je Uredba o vzpostavitvi SUT za sladkor ena od pravnih podlag Uredbe št. 579/86, dokazuje, da so pravila, ki jih ta določa, in zato zgoraj navedeni znesek vključeni v okvir SUT za sladkor.

Zgoraj navedeni znesek 785 078,50 EUR je mogoče opredeliti kot „lastno sredstvo“ Skupnosti v smislu člena 2, prvi odstavek, točka (a), Sklepa 85/257, ker je prihodek iz „drugih dajatev, določenih v okviru skupne ureditve trgov za sladkor“, ki izhaja iz posebne ureditve, določene za Portugalsko republiko ob njenem pristopu; pri čemer bi morali portugalski organi ta znesek na podlagi člena 7(1)(a) Uredbe št. 579/86 izterjati.

V členu 1 Uredbe št. 3771/85 je navedeno, da „določa splošna pravila za izvajanje člena 254 Akta o pristopu“, v njenem členu 3(1)(b), druga alinea, pa je opredeljeno, da se štejejo za „proizvode v prostem prometu na portugalskem ozemlju: proizvodi, uvoženi na Portugalsko, v zvezi s katerimi so bile opravljene uvozne formalnosti in na Portugalskem plačane vse predpisane carine ali dajatve z enakim učinkom, ne da bi bile te carine ali

dajatve v celoti ali delno povrnjene“. Člen 3(1)(b), druga alinea, Uredbe št. 3771/85 se nanaša na vse „proizvode, uvožene na Portugalsko“, vključno torej s proizvodi iz drugih držav članic.

Sladkor iz Danske bi se lahko in bi se torej moral upoštevati pri izračunu zalog sladkorja v prostem prometu na portugalskem ozemlju 1. marca 1986. Portugalski organi menijo, da tudi če je treba Dansko v okoliščinah obravnavanega primera šteti za tretjo državo, se količina sladkorja (796 821 kg), uvoženega na podlagi „Bilhete de Importação Nr. 246“, ne bi smela upoštevati pri izračunu teh zalog, ker po njenem mnenju zadevni sladkor 1. marca 1986 ni bil v prostem prometu.

Komisija se s tem ne strinja, ker je Tribunal Tributário de Segunda Instância (drugostopenjsko davčno sodišče) v sodbi z dne 26. marca 1996 presodilo, da je dokazano dejstvo, da so bili 27. februarja 1986 v zvezi s tem sladkorjem opravljeni postopki carinjenja in da je bil na ta dan sproščen v prosti promet in porabo.

Niti Sklep 85/257 niti zaporedni sklepi, s katerimi je bil nadomeščen, niti Uredba št. 1552/89, ki določa pogoje, pod katerimi se „lastna sredstva“ dajo na razpolago Komisiji, dajanja lastnih sredstev na razpolago Komisiji ne pogojujejo s tem, da so predvidena v proračunu Skupnosti. Namen členov 371 in 372 Akta o pristopu je prilagoditi izvajanje Sklepa 85/257 specifičnemu položaju, ki izhaja iz pristopa Portugalske, pri čemer ta člena ne nasprotujeta temu, da se prihodki iz zneska, določenega v členu 7(1)(a) Uredbe št. 579/86, v obravnavanem primeru 785 078,50 EUR, opredelijo za lastna sredstva.

Opredelitev zneska kot lastno sredstvo Skupnosti izhaja iz zakonodaje Skupnosti in zlasti iz Sklepa 85/257, pri čemer opredelitev s strani držav članic ni upoštevna.

V skladu s sodno prakso ni nujno dokazati, da je izgubo lastnih sredstev povzročila napaka nacionalnih organov. Dovolj je ugotovitev, da v skladu s pravno močno odločbo STA dolžnik ni dolžan plačati dajatev in da je to dejstvo neposredno povezano s poznim ukrepanjem portugalskih organov leta 1990. Sodišče je to stališče Komisije potrdilo v sodbi z dne 15. novembra 2005 v zadevi Komisija proti Dansk, C-392/02.

Sodba STA z dne 8. maja 2002 potrjuje, da je stališče Komisije pravno pravilno, in sicer da znesek dolga dolžniku ni bil

sporočen pravočasno, to je v roku treh let, da zaradi tega izterjava ni bila mogoča in da zato lastnih sredstev ni bilo mogoče dati na razpolago Komisiji.

- (1) Akt o pogojih pristopa Kraljevine Španije in Portugalske republike in prilagoditvah pogodb (UL 1985, L 302, str. 23).
- (2) Sklep Sveta 85/257/EGS z dne 7. maja 1985 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 128, str. 15).
- (3) Uredba Komisije (EGS) št. 579/86 z dne 28. februarja 1986 o podrobnih pravilih za zaloge proizvodov v sektorju sladkorja, ki so 1. marca 1986 obstajale v Španiji in na Portugalskem (UL L 57, str. 21).
- (4) Uredba Sveta (EGS) št. 1697/79 z dne 24. julija 1979 o „naknadni“ izterjavi uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se od dolžnika niso zahtevale za blago, deklarirano za carinski postopek z obveznostjo plačila takšnih dajatev (UL L 197, str. 1).
- (5) Uredba Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, str. 1).
- (6) Recueil, str. I-7511.
- (7) Uredba Komisije (EGS) št. 2670/81 z dne 14. septembra 1981 o podrobnih izvedbenih pravilih glede proizvodnje sladkorja, ki presega kvoto (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 5, str. 85).
- (8) Uredba Sveta (EGS) št. 3771/85 z dne 20. decembra 1985 o zalogah kmetijskih proizvodov na Portugalskem (UL L 362, str. 21).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. julija 2012 vložilo Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgija) – Euronics Belgium CVBA proti Kamera Express BV in Kamera Express Belgium BVB

(Zadeva C-343/12)

(2012/C 303/28)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van Koophandel te Gent

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Euronics Belgium CVBA

Toženi stranki: Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 101 zakona o tržnih praksah in varstvu potrošnikov, katerega namen je med drugim varstvo potrošnikov in ki določa: „1. Podjetjem je prepovedano ponujanje blaga za nakup ali njegova prodaja z izgubo.

Za prodajo z izgubo se šteje vsaka prodaja po ceni, ki ni vsaj enaka ceni, po kateri je podjetje kupilo blago ali ki bi jo podjetje moralo plačati za ponovno nabavo, po odbitku morebitnih

popustov, ki so odobreni in so bili dejansko prejeti. Pri določitvi, ali gre za prodajo z izgubo, se ne upoštevajo popusti, ki so bili odobreni – izključno ali neizključno – za druge obveznosti, kot je nakup blaga s strani podjetja“, v nasprotju z Direktivo 2005/29/ES⁽¹⁾, ker prepoveduje prodajo z izgubo, medtem ko s to direktivo taka prodajna praksa očitno ni prepovedana in je belgijski zakon morebiti strožji od tega, kar je določeno z Direktivo 2005/29/ES, in tega, kar je prepovedano v skladu z njenim členom 4?

- (1) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, str. 22).

Pritožba, ki jo je Svet Evropske unije vložil 24. julija 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 4. maja 2012 v zadevi T-529/09, Sophie in 't Veld proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-350/12 P)

(2012/C 303/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Svet Evropske unije (zastopniki: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Sophie in 't Veld, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo Splošnega sodišča,

— dokončno odloči o predmetu te pritožbe

in

— tožeči stranki v zadevi T-529/09 naloži, naj plača stroške Sveta v zvezi z navedeno zadevo in to pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba se nanaša na razlago izjem v zvezi z varstvom javnega interesa glede mednarodnih odnosov in na varstvo pravnih nasvetov. Te izjeme so določene v absolutni izjemi od pravice javnosti do dostopa v tretji alineji člena 4(1)(a) in v kvalificirani izjemi od pravice dostopa javnosti v drugi alineji člena 4(2) Uredbe⁽¹⁾.